

NEAMUL ROMÂNESC

INTERPELAREA D-lui MARGHILOMAN.

Rare ori mi s'a întâmplat să fiu de față la o priceliste așa de tristă cu aceia din Camera României, în ziua de 27 Februarie trecut. A fost o zi istorică, și pentru dezvăluirea unor urite moravuri, și pentru caderea tragică a unui om în care se întrupasera mari speranțe, îndeplinite numai într'o privință, care e poate cea esențială, și pentru o expiere dureroasă, care pare că-și dă încredere în dreptatea supremă.

Ie mult se zvonia că la Ministeriul de Războiu „se fură”. Cu mult înaintea cu generalul Averescu să fi trecut pragul acelei peșteri de prădăciune a banului public în dauna celor mai grave interese ale Terii și Neamului. Toți acei cari vedeau ofișeri săraci ajungând rapide fără zestre, fără moștenire, fără măcar un câștig la Schröder, a duce viața unor bogași rentieri, unor prinși cu latifundii imense, arătau cu degetul acel Ministeriu ca unul din cele mai infectate de păcatele pe care politicianismul, când nu le provoacă, are motive să le tolereze.

Aceste zvonuri au căpătat glas în presă, — e drept că în acea presă, ea însăși nedemnă, care nu poate înfiera decît din motive nedemne o nedemnită din care nu poate folosi ea și pleahă ei de agenți și de patroni „politici”. Deci, — „Adivor” și surorile sale ta-

N-rul to țară 15 b.
În străinătate 20 »

ABONAMENTE:
Pe an în țară 20 lei
În străinătate 25 »
Cu n-r vechi 50 b.

APARE:
MIERCUREA,
VINEREA
ȘI DUMINECA.
Director:
M. IORGA.

Redacția și
Administrația
Vălenii-de-Munte
Jud. Prahova

chiste. Au urmat acele dezmințiri care nu mai potolesc și nu mai înșeală pe nimeni.

Iată însă că d. Al. Marghiloman se emoționează. D-va cere dosare, le capătă, le studiază și ajunge, pe basă de acte, la o convingere care corespundea vechiului sentiment public al celor ce nu pot cere comunicație de documente. În alte împrejurări, d. Marghiloman ar fi fost de părerea, pe care o au astăzi alții, că de armată nu trebuie să se vorbească în rău. ea fiindu-se, în țară și în străinătate, și prin prestigiu. Acuma însă, față de un Guvern care da speranțe de cadere, față de opoziția tachistă care se mișcă așa de mult ca să facă dovada că e vrednică de a moșteni, d. Marghiloman a văzut momentul potrivit pentru o mare lovitură politică.

După o audiență la Rege, caruia i se atribuie alegerea d-lui Averescu pentru a „potoli” răscoalele — știm cum le-a „potolit” —, d. Marghiloman a venit în Cameră, ale cărui tribune erau înșeate de cea mai aleasă lume boierească. pentru a-și formula acuzațiile. Cu elocvența unui bun, dar crud procuror și în marginile acestei elocvenți, clare și implacabile, d-sa a arătat că la Ministeriul de Războiu nu există nici noțiunea prețurilor, nici cunoștința legii contabilității, nici a celorlalte legi ocrotitoare ale corectitudinii, că acolo nu era nicio scribă pentru cei mai mîrșavi samsari evrei, cari aveau ceasurile, intrările și intimitățile lor, că o complotă suspectă, în paguba apărării naționale, înlocuia acel superior sentiment de răspundere pe care trebuie să-l aibă ofițerul, om de onoare înaintea de orice, atunci cînd are în mîinile sale condițiile materiale, neapărate, ale biruinței. Contractul Văleanu, cu un senator care n-avea dreptul să facă niciun contract — și le făcea pentru alții, Evrei anonimi —, contract cu prețuri fabuloase, cu concesiuni monstruoase, cu bonificări de vană pentru produse care nu trecuseră nicio vamă; lăncile cumpărate și mitralieile vîndute — totuși neapărate forturilor — din îndemnul lui Aron Sand, șantagist cu certificat oficial, exclus de la licitațiile din Germania, și în folosul aceluiași Sand; carabinele lui Zismann, false produse de fabrică, arme de vînat și de rebut, puse în mîna jandarmilor rurali, dovezile netăgăduite ale unui tripotagiu jidoveac fără păreche, care se petrecea mai în toate birourile militare, oriunde se putea scotoci o comandă oneroasă — apărarea noastră ne mai avînd nicio taină pentru un Aron Sand, un Solomovici, un Morîș Magnus, un Zismann... Evrei reali, Evrei inchipuiți, escroci cu diplomă și fără, — iată grozavul tablou pe care, elegant, îl schiță d. Marghiloman la tribună, strîngînd tot mai aproape pe generalul Averescu, scriitorul altor rezoluții bizare și vinovat pe lingă aceasta de nu știu ce tachism care-i ridică și mai mult împotriva o Cameră, care, din atîtea motive — fără a exclude pe acela al indignării sincere —, aplauda pe oratorul de opoziție tocmai cînd dădea cele mai nemiloase lovituri unui ministru care, cît e acolo, are dreptul măcar de a cere să i se asculte, înaintea de orice manifestație, dezvinovățirea.

A venit și aceia. D. Averescu, de și general, vorbește ca un călugăr și argumentează ca un casuist. A atins toate punctele și n'a risipit cu privire

la niciunul îndoielile. Ba a stîrnit în două rînduri un curent de indignare împotriva sa : atunci cînd a declarat că anume uneltiri în oaste la 1908, în legătură cu răscoalele țerănești — cine a pus la cale uneltirile, d-le ministru, întrebăm și noi —, l-au făcut să-și piardă încrederea în ofițerii superiori de infanterie și să ceară sublocotenenților a nu-i pierde din ochi și atunci cînd a „rîscat“ a pune 'n legătură cuvîntarea d-lui Marghiloman, pornită, de sigur, și din motive de partid, cu nemulțămirile altor Sanzi și Zismanni pe cari d-sa, d. Averescu, i-ar fi înlăturat pentru a păstra pe aceștia.

Pe alături însă, d. ministru al aceluî Ministeriu ne-a servit cu nouă dovezi că mișcarea noastră împotriva politicianismului asociat firește cu coruperea de către străini e îndreptățită. Rînd pe rînd, d. Averescu înfățișu contractele de supt conservatori ale lui Sand, d-sa făcea socoteala marilor comenzi cucerite de același Sand la Direcția Poștelor și amintia d-lui Marghiloman că și ai d-sale au exploatat puștile Peabody-Martiny, care se trec astăzi în minile lui Zismann. D. I. I. Brătianu a recunoscut jafurile, le-a atribuit unei datini rele — pe care de sigur nu politicianii le-au stabilit, ci știu eu cine? Satana poate, care ispitia odată pe ofițerii liberali general Anghelescu, general Maican, colonel Maican — și a făgăduit cercetări, de a căror dezvoltare garantez că nimeni nu se va interesa prea mult.

„Am reprimat răscoalele ; armata și-a făcut datoria“, spunea în cursul cuvîntării sale, sec și rece, generalul Averescu. Și, ascultîndu-l cu un fior, am văzut satele arzînd de mîna soldaților, cari vărsau, după ordin, gaz asupra sărăciei bordeielor, am auzit plîsetele femeilor și copiilor nevinovați, am văzut la marginea drumurilor, acolo unde copaci tineri fișie plîngător la vîntul celei de-a doua primăveri de-atuncea, am văzut veteranii cu vechi răni pe piept, căpătate pentru patrie, am văzut voinicii oameni tăcuși, am văzut tinerii cărora li se umeziau ochiul de lacrimi cînd se gîndiau cîtă viață lasă, am văzut preoții mișcînd buzele lor albe pentru o ultimă rugăciune, i-am văzut pe acei ce cădeau supt gloanțele sigure ale „armatei ce-și făcea datoria“, am văzut sutele, miile, poate cele zece mii de care vorbește zvonul îngrozit. Și gîndindu-mă la blestemul pe care l-au aruncat cei rămași în urmă, cei aruncați pe drumuri, blestemul spus pe mormintele proaspete în scrișnitul de dinți al neputinței desperate, am privit cu bucurie epoletele de aur ce se plecau în scotocirea tristă a pieselor dezvînovășirii, și aceste cuvinte mi-au venit pe buze : Este un Dumnezei !

JIDANIÎ ÎN PRESĂ.

— POLITICIANII PARTIDELOR ȘI PROBLEMA JIDOVĂSCĂ. —

(Urmare.)

E curios de a vedea cum, în consiliile de administrație ale diferitelor societăți capitaliste, alături de Jidanii, cari ocupă locul d'înălțiu, figurează, nu *capitaliștii* români cunoscuți, ci *politicianii*. Și, pe cind Jidanii participanți sînt înscrși cu sute de mii de lei, politicianii apar cu cîte zece, cinsprezece acțiuni, în hațjocură, ca dovadă că nu e vorba de *capitalul* lor, ca mișă, ci de *influența politică*, pe care o pun în serviciul intereselor jidovești. Aceasta e *regula*, care nu se dezmințe, pe care însă o vom ilustra numai în cîteva cazuri, a următoarelor societăți capitaliste de *asigurare*, de *bancă*, de *păduri*, de *petroliu*, și de *întreprinderi industriale*, care ni pot servi ca *tip*, pentru modul de constituire, în epoca actuală, a *clasei capitaliste românești*. Vom cita :

1) Societatea de Asigurare «Agricola». Consiliul de Administrație: Leon Costiner, B. Missir, Adolf Solomon, Luca Flesterescu, A. Steiner, Colibășanu, M. Helder, D. Ionescu, Timmermans, Nicu Cocadini, inspector agricol, și Lupu Weisengrâu, numiți ca agenți ai Societății la Iași (Monit. Of. 1908, 4 Ianuar, p. 8100, și 5 Ianuar, același an).

2) Societatea de Asigurare «Imobiliara». Consiliul de administrație: Adolf Popper, Dr. Toma Ionescu, Josse Allard, Sterling, I. Mitilineu, Decker, Fuchs, Louis Scheffer, D. Budișteanu (Mon. Of. 1908, 26 April, p. 885, și 13 Maiu, p. 1704).

3) Societatea de Asigurare «Victoria». Fundatori: A. Mendel, D. S. Ne-nișescu, Maurice Stern, C. C. Butculescu, Lazăr Wiesner, M. Friedmann, C. Thaler, N. N. Săveanu, fost prefect și deputat, actualul secretariu-general al Ministerului de Interne, H. Stern, Ștefan Graur, deputat, C. Ivașcu, fost prefect, M. Ivașcu, Moscu Iacobi, At. At. Gheorghiu, deputat, H. Stern, N. N. Lahovari, A. Filoti, N. I. Bărbulescu, G. Manoliu-Tețcanu (Mon. Of. 1908, p. 1280).

4) Banca de «Credit Român». Consiliul: Baumgarten, Lederer, E. Hercz, E. Palmer, Doctor Breyer, Tache Ionescu, C. C. Arion, Barbu Păltineanu, Rosenthal, A. Djuvara, actualul ministru, Dim. Nenișescu, C. Cantacuzino-Pășcanu, fostul președinte al Camerei conservatoare (Mon. Of. 1908, 27 Februar, p. 9838 și 15 Mart, p. 10485).

5) Banca «Comercială Română». Capital: 12 milioane. Salomon Halfon, I. Staehli, I. Henri Lefti, Luis Timmermans, Titu Miorescu, C. Colibășanu, H. Economu, director, Jules Goldsmith (Mon. Of. 1908, 23 Mart, p. 10719 și 18 April, p. 677).

6) Banca Buzăului. Societate anonimă. Acționari: Aristide Blanc, S. Grünberg, David Ehrlich, I. Josef Marcovici, Filip Adler, C. Iarca, V. Filoti, Colonel Mircescu, N. I. Bărbulescu, șdecă politicianii cel mai însemnați din Buzău (Mon. Of. 1908, 26 April, p. 881).

7) Creditul Belgo-Român. Capital 2½ milioane. Președintele Consiliului de

administrație: *Titu Maiorescu*. Membrii: *Frații Mendel*, *Eschenasy*, *Luis Timmermans*, *R. Sachs*.

8) Banca *Marmorosch & Blanc*. Capital 12¹/₂ milioane. *Max Feher*, *Iosif Kahané*, *Achille Levy-Strauss*, *P. S. Aurelian*, fost ministru și președinte al Senatului, *Al. Constantinescu*, vice-președinte al Senatului liberal, *D. Protopopescu*, *Nicu Filipescu*, *M. N. Săulescu*, *I. G. Cantacuzino* (Mon. Of. 5 Iulie 1908, p. 3646).

9) Societatea de păduri «*Carpații*». *Lipa Baumgarten*, *Jacques Rubinstein*, *Dienermann*, *Fritz Ermül Zaharia*, *Nicu Madgearu*, *A. Maxim*, *C. G. Plesnă*, *N. N. Albu* (Mon. Of. 1908, 28 Sept., p. 6273).

10) Societatea de păduri «*Bradul*». *B. Schlesinger*, *Arthur Fuchs*, *Dr. Enghel*, *Al. Constantinescu*, vice-președintele Senatului, *I. Boambă*, *Emil Pantazi*, *S. Rosenthal*, *O. Lippmann*, *S. Iscovici*, *F. Birmann* (Mon. Of. 1908, 12 Mart, p. 10.355).

11) Societatea de păduri «*Tișița*». *S. Simion*, *L. G. Hofmann*, *B. Eichner*, *Contele Miks*, *Carol Nerescher*, *C. C. Arion*, *Em. Culoglu*, *I. G. Saita*, *N. Xenopol*, *N. N. Săveanu* (Mon. Of. 1908, 21 Mart, p. 10637).

12) Societatea anonimă forestieră «*Union*». Capital 10 milioane. Operează în Vrancea. *Fr. Pauker*, *Oscar Kaufmann*, *P. Keller*, *N. G. Saita*, *Alexandru Djuvara*, *Em. Porumbaru*, fost ministru, *B. Rubin*, *W. Dickin*, *G. Rohn*, *D. S. Nenișescu*, *N. N. Săveanu*, fost prefect și deputat de Pulna, în care cade regiunea Vrancei.

La adunarea generală se decide asupra punctului al treilea—alegerea unui membru în Consiliul de administrație — cităm :

În locul d-lui *A. Djuvara*, demisionat în urma intrării sale în Ministeriul, se alege d. *C. Dissescu* (Mon. Of. 1908, 2 Iulie, p. 4132).

13) Societatea de petroliu «*Concordia*». Capital 25 de milioane. *Albert Weiss*, *Salomonsohn*, *M. Schapira*, *H. O. Schlawe*, *Stange*, *Em. Culoglu*, *Em. Costinescu*, *B. Făltineanu*, *Prințul Bibescu*, *A. G. Radovicî* (Mon. Of. 1908, pp. 2178 și 9072).

14) Societatea petroliferă «*Matiaș*», *Ploiești*. *Max Schapira*, *C. H. Kahané*, *R. Stanian*, *Dobrescu*, *G. Zamfirescu* (Mon. Of. 1908, p. 3901 și 9311).

15) Societatea anonimă «*Credit petrolifer*». *M. Sterling*, *E. B. Lazarovici*, *Askenassy*, *Max I. Schapira*, *Paul Boettger*, *Luca Elefterescu*, *Eug. Costinescu*, *A. G. Radovicî*, *A. Cottescu*, *N. N. Hirjeu* (Mon. Of. 1908, pp. 406, 5309 și 8712).

16) Societatea industrială textilă *Română-Italiană*, *Iași*. *Moritz Wachtel*, *Gr. Cantacuzino*, *G. Racovișă*, *G. S. Cristofor*, *D. D. Mavrocordat*, *N. Miclescu* (Mon. Of. 1908, p. 405).

17) Societatea anonimă «*Electrică*». *M. Weinstein*, *Carlos Heynemann*, *R. Arendt*, *M. G. Baumgarten*, *Al. Constantinescu*, vice-președintele Senatului, *Virgil Arion* (Mon. Of. 1908, pp. 1770 și 10477).

18) Societatea «*Moara cu aburi*, *Galați*». *Marmorosch*, *B. Szöpkés*, *Dall'Orso*, *C. Cociăș*, *V. Macri*, politicieni din *Galați* (Mon. Of. 1908, p. 8587).

19) Societatea anonimă pentru industria de tricotaje «*Moldova*», *Iași*.

Leo Geller, Carl Unter, Leon Juster, B. Schueker, Jacques Lewin, Max Zoller, M. Coha-Drăcșineanu, Al. A. Bădărău, fost ministru, Ștefan Negruzzi, fost deputat și efor, Osvald Teodoreanu. Censori: C. C. Chirilă, fost deputat, G. Săndulescu, actual Prefect de Poliție, liberal-național, al orașului Iași (Mon. Of. 1909, 14 Februar, pp. 10.256 și 10259).

20) Societatea «Moldova de Sus» pentru fabricarea obiectelor de lemn, Botoșani. Acționari: Spodheim, Costiner, Schlesinger, Schoensfeld, Alter Rabinovici, Nuhim Solomovici, Ihil Kaufmann, A. Enacovici, V. D. Vasiliu, N. Enășescu, Doctor A. Savin, Doctor Dionisie Goilav, Econom Știrnea, Ramiro Savinescu, politicianii tuturor partidelor din județul Botoșani (Mon. Of. 1908, pp. 575 și 9758).

Ne oprim la aceste douăzeci de cazuri, numai din Monitoriul Oficial pe 1908, doveditoare a jidovirii întreprinderilor capitaliste din țară, cu ajutorul politicianilor din partide, interesați. Dar celelalte toate sînt la fel, organizate după același principiu al participării Jidanilor cu capitalul, și al politicianilor cu influența, pusă în serviciul neaplicării legilor de ocrotire a intereselor românești. De aceia tocmai vedem că nu se respectează legea pentru încurajarea industriei naționale, în ce privește participarea Romînilor la întreprinderi în proporție de $\frac{2}{3}$; de aceia nu se ia nicio măsură pentru a se opri devastarea pădurilor și dezbrăcarea, prin îngelăciune, a moștenilor noștri de avutul lor secular; de aceia Jidanii, viriți în diferitele industrii, procedează, la noi, cu obrăznicia caracteristică neamului, ca pe un pămînt cucerit. Ei se sprijină doar pe concursul plătit al politicianilor celor mai cu vază din toate „partidele”, pe cari i-au virit în consiliile de administrație ale societăților lor, și cari se înlocuiesc, pe rînd, la Guvern, și în administrarea intereselor jidovești, după cum s'a învederat din cazul *Djuvara-Discu*, la societatea „Union”.

Și, acum, să ne socotim: politicianii partidelor sînt interesați la apărarea Jidanilor în calitatea lor de *advocați ai proceselor jidovești*; politicianii partidelor sînt interesați la reușita tuturor *afacerilor mărunte* jidovești, de la care profită, ca stăruitori, ca tovarăși, sau ca proprietari; politicianii partidelor sînt interesați la întemeierea capitalismului jidoves în România, ca participanți la beneficiile tuturor *întreprinderilor capitaliste*, ale Jidanilor exploatați. În asemenea condiții, este evident că, *nu politicianii partidelor*, cu partidele lor, pot să reprezinte *interesele contrare românești*, și nu le reprezintă, cu toată aparența declarațiilor bombastice, „naționaliste”, la zile mari.

Ca orice situație nelogică, firește însă că și situația politicianilor își are *ironiile ei*, care ni dezvăluie uneori realitatea dureroasă, în parte neobservată, prin obișnuință, în care ne mișcăm.

Văzurăm mai dăunător pe actualul ministru al Comerțului și Industriei, vă rog, liberal-„național”, d. A. Djuvara, convorbind, la întrunirea de la Galați, dintre toți comercianții de acolo, tocmai cu *Jidanul Kohn*, ca să-l declare că tot comerțul și toată industria din țara românească — și acea jidovească, bine înțeles — e comerț și industrie *națională*!

E evident: cum ar fi putut vorbi *altfel* un ministru romin coleg cu Jidanii

Pauker, Kaufmann, Rubin, Keller, în consiliul de administrație al societății jidovești „*Union*”, cu capital de zece milioane, înlocuit momentan de d. C. Disescu, care mină va fi de sigur ministru român în locul său, ca să susțină aceleași teorii, în numele partidului conservator-democrat, pentru Jidani?

Și mai straniu, ca ironie, e însă, de sigur spectacolul ce ni s'a oferit acum în urmă la inaugurarea palatului societății de asigurare „*General*”, avind ca președinte al consiliului de administrație pe d. *Alexandru Marghiloman*, și ca director pe d. *I. Kahane*. Vom reproduce câteva amănunte interesante din darea de seamă publicată în „*Universul*” de la 20 Ianuar 1909 :

«Solemnitatea a început printr'un *serviciu divin*, celebrat de P. S. S. «Arhiereul Nifon, vicariul Mitropoliei, asistat de preoții bisericii Doamnei. «După terminarea serviciului, înaltul prelat a stropit cu apă sfințită apa cei de față, binecuvîntînd instituțiunea și pe conducătorii ei.

«După terminarea serviciului religios, d. Al. Marghiloman, președintele societății, a invitat pe asistenți să viziteze instalațiile palatului. «Astfel invitații au vizitat biourile și celelalte instalațiuni, *felicîtînd pe ad. Al. Marghiloman și pe d. director Kahane*, de frumusețile văzute.

«În cele din urmă, asistența a fost invitată într'una din sălile cele mai spațioase ale palatului, transformat într'un bufet din cele mai bogate, unde s'a servit Champagne Pommery & Greno.

«Cel dintîiu a luat cuvîntul d. *Kahane*, directorul societății, care va ține următoarea cuvîntare :

«Discursul d-lui Kahane,

«Locul pe care se găsește sediul societății, nu e numai un punct central, dar și simbolic pentru spiritul ce ne străduim a cultiva aici, «sunt auspiciile onoratului consiliu. *Ia umbra turnului unui lăcaș al lui Dumnezeu, el are privirea pe monumentul ridicat unei alte înstrupări a gloriei naționale : Mihai Viteazul, pe focarul științei românești, pe areopagul român, și se razimă pe centrul viitor al vieții economice a țerii (?)*.

«Clădirea noastră, *așezată supt protecția divină, pe care am invocat-o «adineaoari, înconjurată de nași alți de iluștri, ni va inspira în totdeauna simțimintele ce ei evocă, și se va ști într'însa că «General» este «și trebuie să rămînă de-apururea decurgerea modestă, dar credincioasă, a puterii și gloriei naționale.*»

Vrea să zică : *Jidanul Kahane* — stropit cu aghiazmă — vorbind, după săvîrșirea serviciului religios creștinesc, de umbra turnului unui lăcaș al lui Dumnezeu, „de protecția divină pe care am invocat-o adineaoari”, de Mihai Viteazul, de focarul științei românești, de gloria națională, el mai întăie între toți, cu binecuvîntarea d-lui *Alexandru Marghiloman*, fost ministru de atîtea ori, și viitor „șef” al partidului conservator !

Și, dacă un asemenea bărbat politic, milionar, consimte a se înfățișa în astfel de amestecătură cu Jidanii, cărora li cedează locul întăie, printre toți func-

ționarii unei instituții, presupuse românești, ce să mai așteptăm de la ceilalți politicieni mai mărunți?

Scenele acestea însă, picante, *Djuvara-Kohn* și *Kahane-Marghiloman*, mi se pare că ni înfățișează imaginea însușejită a regimului parasitar, iudeo-politic, supt care trăim, *tablouri vivante*, cu spoteoasă, ale triumfului jidovimii cuceritoare a Cănașului României, cu ajutorul Filistenilor politici, interesați în toate afacerile lor.

Din *faptele* acestea, care nu se pot dezminți, și din *axioma* evidentă că nimeni nu lucrează împotriva intereselor sale — care ni dezvălește cauza adevărată a inerției *politice* noastre față de Jidani —, ajungem, și în ce privește pe *politicianii partidelor*, la aceiași nestrămutată concluzie:

Problema jidovească ei nu au rezolvit-o, nu o resolvesc, și nu o pot rezolvi.

A. C. CUZA.

De-ale domnului Tache Ionescu.

D. Tache Ionescu e în totdeauna interesant în discursurile sale. Astfel anul 1908, în istoria lumii, e însemnat prin trei *mari* evenimente: 1-ia, nașterea partidului tachist, care, după părerea d-lui Guran de la Craiova, a avut «ființă» înainte de a se naște; al 2-lea, liberalii au pierdut mai toate alegerile și al 3-lea că, de și liberalii și conservatorii li-au spus alegătorilor că nu ei vor fi Guvernul de mine, totuși alegătorii i-au votat pe tachisti.

Holărit, și inteligențe mai vii pierd, în luptele politice, elementarul bun simț; să-l cerem partidului conservator-democrat? Nașterea o lămurăște tot d. Tache Ionescu: «Partidul s'a făcut pentru că țara era coaptă pentru el, iar nu partidul a copt țara, dacă ea n'ar fi fost coaptă!».

Biată țară, de ce nu era!, odată măcar, și în mintea d-lui Tache Ionescu? Poate atunci vei avea și tu vre-un folos după unele din însușirile sale, căci până acum numai psgubă ai avut.

Se știe azi pedeapsa celui care minte pe toți; vine o vreme când ajunge să se mintă singur, cum face d. Tache Ionescu, când afirmă că:

«Partidul conservator-democrat a dospit aluatul conștiinței naționale (poate al inconștiinței naționale) și din dospirea acestui aluat s'a născut partidul conservator-democrat.» Această conștiință e aceiași pretutinderi.

«Nu se poate să fie un fel de conștiință națională la Iași, un fel la Craiova, un fel la Vaslui, un fel la București și un alt fel la Ploiești.»

Singurul lor sprijin n'a fost altul decît atunci cînd, «descinzînd în conștiința lor, ad găsit că ea e curată» (!!).

Doamne, răspundem noi, dacă și conștiința d-lui Tache Ionescu e curată, — noi știm în ce fel este ea curată, — cum or fi adevăratele conștiințe curate, căci se vede că la tachisti cuvintele au alt înțeles!

Și, de oare ce politicianismul român, supt cuvînt că-l respectă, amestecă în totdeauna pe Rege, Regele nu putea să lipsească nici de data asta, ca în totdeauna de almintrelea, de cite ori e nevoie a-l linguși sau a face să se uite anumite atitudini.

Ca răspuns la declarația d-lui Carp (care n'a fost tocmai așa formulată) că: «Regele are să dea o strașnică lecție d-lui Tache Ionescu», d-sa, făcînd pe naivul, se întrebă:

«De ce să-mi dea mie lecție? Nu cerusem nimic Regelui.

«Are să dea o strașnică lecție?»

«Pentru ce lecție? Pentru că am fost în totdeauna leal și nu l-am amenințat niciodată? (Ovațiuni nesfîrșite pline de entuziasm zice stenograful că au acoperit ultimele cuvinte ale imaculatului domn Tache Ionescu.)

Să aibă d. Tache Ionescu memorie scurtă? Nu credem. Întrăzneț, ca în totdeauna, cum n'am avut până acum, între oamenii noștri politici, pe nimeni, d. Tache Ionescu crede că Țara, și deci și Regele, au uitat acele fapte, care pun într'o vie, dar și tristă lumină pe politicianii romini. Linguiștorii, mulți dintre dinșii, până la dezgust, față de Coroană, cînd sînt la putere, și insultători chiar, nu până la necuviință, ci insultători până la barbarie, cînd sînt în opoziție, — și opoziția li pare prea lungă ca să mai țină în frîu oamenii în dobîndă, dintre cari, dacă n'ar fi prada bogată a bugetului Statului, mulți n'ar avea ce să mănince și mulți ar trebui să infunde temnițele, — politicianii romini de specia tachistă ni-au hărăzit față de Coroană și aceste frumoase grațiosități, pe care mai ales acel căruia i-au fost adresate nu le va uita niciodată! Să reamintim cetitorilor ca să știe cit de «leal» a fost față de Rege d. Tache Ionescu.

Pe conservatorii cei curați, cei cinstiți, pedepsiți pentru lipsa lor de activitate, într'un moment îi înăbușise buruiana tachistă, și se retrăseseră de la Guvern. Dacă, în loc de protestări și de polemici cu foștii lor prieteni, alții de neioiali, ar fi venit cu un program, fie și conservator, dar mai larg în reforme și nu cu declarații frumoase, care nu spuneau totuși nimic, și dacă s'ar fi pus pe lucru, în cursul opoziției, ca să li se întărească partidul, de sigur că Suveranul nu s'ar fi mulțumit față de carpișii să li facă numai cinstea de a anunța șeful lor, d-lui P. P. Carp, că a însărcinat pe d. G. Cantacuzino cu «formarea Cabinetului». A fost, atunci, o lecție foarte crudă pe care li-a dat-o Suveranul, dar totuși o lecție, poate, meritată.

Lecția a surprins pe mulți, și pe umiliți, dar chiar și pe învingători. Nici unul, nici alții nu se așteptaseră ca lucrurile să iasă tocmai așa. A fost o lovitură neașteptată, de bucurie pentru unii, de durere pentru alții. Că ramura loială a partidului conservator, din care a făcut parte atîta vreme și un om cu desăvîrșire cinstit și curat cum e d. G. Cantacuzino, nu se aștepta ca lucrurile să aibă întorsătura aceea, o arată în destul, purtarea sa față de Coroană, pe care, dacă ar fi știut-o atît de favorabilă, el n'ar fi atacat-o, în intrunirile lor de club, ca și în presa lor, așa cum au atacat-o.

«Grațios» atac a fost atunci, cînd un membru al partidului, exprimîndu-și nerăbdarea față de o acțiune a partidului, care i se părea lui că nu e destul de violentă ca să vină mai răpede la Putere, a dat curs indignării sale strigînd că: «Neamțu', nu știe decît de frică»?! Aplause, urale și strigăte de bravo au acoperit acele frumoase vorbe. Să mai amintesc că acel cu «Neamțu'» a fost numit, cînd partidul a venit la Putere, păzitor al liniștii și siguranței Regelui?

Firește, pentru un om atît de «fricos» trebuia un om atît de «curajos» ca acel care cunoștea toate slăbiciunile. Și, fiindcă «Neamțu» nu-l chema atunci cînd li venise dor de Putere, nu s'aû sfiit imaculații, imaculatului domn Tache Ionescu, care în «totdeauna a fost leal și care n'a amenințat niciodată pe Rege», — să spună Regelui, în «curata» lor presă, că aceia ce s'a întîmplat la Belgrad, nu-l cu neputință să se întimple și la București. Hohenzollernii amenințați cu soarta Obrenovicilor, aceasta a fost purtarea «leală» a d-lui Tache Ionescu, pentru care Ploieștenii i-aû făcut «ovații prelungite și pline de entusiasm».

Și, acum, să mai spunem că nu e adevărată vorba că la Dumnezeu și în Țara Românească nimic nu e cu neputință !

V. MIHĂILESCU.

În preajma alegerilor de Episcopi.

Două locuri de Episcopi sînt vacante în prezent. Ziarele mai vestesc și un al treilea. În aceste timpuri de reînnoire a vieții bisericești, timpuri care cer în conducerea Bisericii mai mult ca oricînd oameni noi, bărbați pătrunși de înaltele adevăruri ale Evangheliei, ne întrebăm cine vor fi aceia cari vor ocupa aceste locuri. Reprezentanții nației, Sinodul, putea-vor să găsească pe adevărații apostoli ai Mîntuitorului, pe acei ce aû pătruns, cu mintea așera, întreaga doctrină evanghelică, cari aû pus în practică această doctrină și aû muucit spre a face să pătrundă spiritul Evangheliei în preoți și popor ?

De unii, poate s'a auzit numai, alții vor fi cetii chiar scrisul din sufletul celui mai devotat apostol al bisericii noastre, al Arhimandritului Iuliu Scriban, superiorul capelei romine din Baden-Baden, coboritor din ilustra familie a Scribănăștilor. Pînă mai lunile trecute, acest distins bărbat al Bisericii nu era cunoscut decît de preoții doritori de cultură și de lucru, de tineretul teologic și de alți cîțiva cari mai răsfoiau revistele bisericești. Azi însă, acest luptător al binelui Bisericii a ajuns a fi cunoscut de mai multă lume laică și bisericească. Unii aû început a se gîndi și la el și a-i pregăti un loc de profesor la Universitate, sau unul de arhieru.

Va fi ceva și acest lucru, însă e prea puțin pentru aceste timpuri și față de o asemenea persoană. Arhimandritul Iuliu Scriban trebuie ales numai decît între Episcopii ce vor ocupa scaunele vacante.

Toți recunosc acest lucru și cu toate acestea se feresc a săvîrși această alegere, supt motiv că n'are vrista. Ciudată judecată și ciudat merit i se mai pretinde ! Ce e vinovat vrednicul apostol, dacă Dumnezeu în tînără vristă l-a împodobit cu calități pe care alții nu le pot avea nici la bătrînețe ? Nu trebuie să uităm că de tineri s'aû cunoscut oamenii mari ai Bisericii și ai națiunilor. Acest lucru n'a fost necunoscut timpurilor trecute, n'a fost necunoscut părinților Bisericii cari aû crezut că etatea de trezeci de ani e cea mai nemerită pentru a-și începe cineva misiunea episcopatului. Ei n'aû pierdut din vedere faptul că Mîntuitorul la trezeci de ani și-a început predica Sa. Cei adunați în sinodul de la Neo-Cesaréa hotărâsc pentru episcop vrista de trezeci de ani. Grigore Taumaturgul la trezeci de ani e ales episcop al Neo-Cesareii, și el e

acela care găsește în Neo-Cesarăa șeptesprezece creștini, și lasă la moartea sa șeptesprezece păgini.

Atanasie-cel-Mare, episcopul de Alexandria, luptătorul de frunte împotriva arianismului, e ales episcop la vârsta de abia douăzeci și nouă de ani, și cât de vrednic a fost! Să nu uităm că și Împărații au hotărât același lucru. Iustinian prin Novela 137 cere trezeci de ani pentru episcop. În țara noastră s'a văzut același lucru. Marele Mitropolit Veniamin Costachi la douăzeci și patru de ani e ales Episcop de Huși, și, Doamne, mai dă-ni asemenea oameni!

Deci nici canoanele, nici practica veche bisericească, nu sînt în contra alegerii Arhimandritului Iuliu Scriban ca episcop, deși în prezent are de abia trezeci și unu' de ani. Ce-l împiedică deci de a fi ales Episcop? Legile țerii, care cer patruzeci de ani? Ne întrebăm: Cînd atîtea modificări se introduc în legi, de ce să nu se facă și această modificare, fiind nevoie de ea? De ce nu se deschide drumul acestui vrednic bărbat la locul în care va fi nevoie să muncească cu zel de apostol? Reprezentanții ai nației, dați Bisericii oamenilor pe cari Mîntuitorul de mult i-a chemat la apostolat! Arhimandritul Scriban e *Pavel* al prezentului nostru. Dați-i posibilitatea să-și îndeplinească rolul de apostol, lărgiți cîmpul activității sale, faceți-l Episcop, nu-l închideți în viața de catedră și nici în viața de arhieru fără epafie. Nu-l mai treceți și nu-l mai țineți prin atîtea trepte zăbăvitoare; el n'are nevoie de această școală. Ascultați glasul preoților tineri, al teologilor doritori de muncă, dați Bisericii pe oamenii ei, și fiți siguri că veți aduce un bine mare neamului nostru. N.

BIUROUL DE INFORMAȚII AL «ADIVORULUI».

Primit această piesă interesantă:

«D-lui Jean D. Herja.

Rîmnicu-Vîlcea.

La scrisoarea dv. din urmă vă arătăm că încă la zece Octombre 1908 v'am răspuns la com. Magurelele din jud. Prahova, arătîndu-vă că vă putem satisface aici în București, îndeplinind toate formalitățile legale în schimbul unui onorariu de lei (300) trei sute, scrisoare la care n'am primit răspuns de oare ce, cu multă probabilitate, ea nu v'a parvenit.

Dacă conveniți, urmează să veniți de urgență la București, de oare ce nu mai avem decît zece zile, adică până la sfîrșitul lunii, cînd vă pot servi, și să aduceți cu dv., atît suma, cît și actul dv. de naștere și orice alte acte familiare (al tatălui, mamei, pașaport, etc.).

Dacă scăpați acest termen nu vom fi, cu tot regretul, în măsură de a vă mai servi.

În cazul însă cînd n'ați voi sau n'ați putea veni, vă rugăm să ni arătați aceasta, și, în schimbul unei noi taxe de informație de lei zece, ce ne veți trimite (căci nu putem sta pentru prima sumă de lei zece ce am primit în veșnică corespondență) și vă vom da toate instrucțiunile și lămuririle cum trebuie să procedați ca să vă faceți treburile acolo la Rîmnicu-Vîlcea. Arătați-ni în același timp și de ce infirmitate suferiți.

L. VORNEA.»

Știți de ce e vorba?

De lămurirea situației militare, pentru care ajungeau 30 de bani pe o petiție!

DIN CENTRELE ROMĂNEI.

Panciu. Banca populară «Panciu» și-a autentificat statutele și a început a funcționa cu un capital de 21.350 lei.

Jidanii strigă: «ghivalt», iar jidoviții li țin isonul, protestând și uneltind contra băncii.

* Administratorul comunal al plășii Zăbrăuți, d. H. D. Mihalea, a înaintat prefecturii de Putna decisiile încheiate de consiliile comunale din plasă cerind scoaterea Jidanilor din sate. Prefectura a aprobat cererea. Sătenii mulțămesc lui Dumnezeu că s'a găsit un administrator comunal, cu inimă românească, care a văzut că una din cauzele miseriei și demoralizării lor e elementul jidovesc, și că i-a scăpat de asemenea lipitorii.

* Simbătă, în săptămâna mare, comunitatea jidovescă a organizat un bal în salonul otelului Giță, fără să aibă autorizația Primăriei. Harnicul primar Anton M. Alaci a dispus imediată golire a salonului, punind Jidanilor în vedere că, atit cit trăiesc în această țară, să respecte legile și datinile, care opresc petrecerile în săptămâna mare.

* Farmacistul A. Căpățină, din Panciu, în dragostea-l nefermuriță către fiul lui Israel, luptă contra băncii populare românești. La 24 Ianuar a presidat serbarea de la Sinagogă, de unde a plecat în fruntea școlilor jidovești, în piața orașului, și a cerut ca imnul «Deșteaptă-te Romine» să fie cîntat de elevii acelor școli.

Lumea, indignată, nu i-a dat ascultare, și astfel serbarea românească n'a fost pingărită.

* La 22 Februar, poliția a interzis Jidanilor să umble mascați pe străzi, de oare ce batjocoriau portul național românesc și se dedau la scandaluri¹.

S'a înființat o societate a podgorenilor, cu numele de «Sf. Maria». Delegat la congresul podgorenilor a fost ales primarul Anton M. Alaci.

* În primăvara anului 1909 se va începe construirea căsărni, destinat unui batalion permanent de infanterie.

* La școala de meserii din Panciu se lucrează cu multă activitate la obiectele destinate Expoziției din Septembrie 1909.

Din cauza lipsei de brațe nu se poate face însă față tuturor comenzilor particulare.

* Se proiectează o excursie a elevilor școlii de notari în principalele centre românești din Transilvania.

* Pe lângă școala de fete din Panciu, va începe să funcționeze de la 1-iu April un atelier de țesătorie și croitorie.

Administrația comunală, cu toată sărăcia bugetului, face mari sacrificii pentru dezvoltarea industriei casnice românești. — I.

Țirgu-Jiuului. Inceputurile de manifestare culturală, ce se infiripează și aici, nu pot decît să ne bucure. Un număr foarte restrîns de profesori, abia patru, muncesc cu hărnicie și cinstit.

¹ La Iași nu li s'a interzis. — N. R.

Duminecă, 15 Februar, a fost în amfiteatrul Gimnasiunului o șezătoare, dată de societatea musicală «Lira Gorjului». Șezătoarea s'a deschis cu cuvîntarea d-lui dr. N. Hasnaș, care n'a plăcut unora.

Urmează citeva cîntece executate, de corul societății, cu mult entuziasm și simțire. S'a făcut lecturi din Cesar Boliac, «Muncitorul», care a stors lacrimi, și din Maria Mavrodin, ale cărîi poesii au fost recomandate doamnelor și domnișoarelor. S'a declamat și anecdotă.

Pentru Dumineca viitoare s'a anunțat o altă șezătoare, despre care vom vorbi la timp. — V. B.

* În ziua de 22 Februar, au fost în amfiteatrul Gimnasiunului două șezătoare dată de societatea corală «Lira Gorjului».

Șezătoarea se deschide cu citeva cîntece executate cu multă simțire de corul societății. Urmează conferința, bine pregătită, a d-lui D. Hortopeanu, avocat: «O pagină dureroasă din istoria Neamului Românesc», în care arată modul viclean cum s'a răpit Bucovina și politica îndoielnică a familiei habsburgice.

Se fac declamații din C. Boliac și O. Goga, iară corul execută mai multe cîntece. Publicul a asistat în număr foarte mare, lucru îmbucurător. — V. B.

Toate notițele nescălfite sînt de N. Iorga.

I. DIN ȚARĂ.

Chestia țerânească.

În trei luni Casa Rurală a cumpărat cinci moșii în valoare de 3.200.940 de lei. I s'a oferit vre-o cînzei încă. Țeranii au plătit 115.643,25 acouturi.

* D. I. I. Brătianu, a vorbit în Cameră de nu știu *ce lege marțială* din 1907.

Legea marțială, — cine a votat-o, cine a proclamat-o, cine a observat-o în asinatele odioase din 1907?

Nu ni-ar putea răspunde nimeni?

* Administratorul plășii L., jud. Romanați, fiind invitat împreună cu d-na la Cercul cultural ținut de învățători la 21 Februar, în com. Z., și-a manifestat dragostea către acei harnici și onești învățători prin cuvinte josnice și murdare, permițînd și ațîțînd chiar, la adăpostul d-sale, pe jumătatea sa, care a pîlmuit pe învățătorul R. Gh. din comuna L.

Așa a înțeles d. administrator că trebuie să răspundă invitației cercului de învățători? — X.

Evreii noștri.

În locul firmei Toma Demetrescu din Craiova se ridică, una mai mult pe Calea Unirii, firma A. Bergher. Sînt de altfel foarte puține românești, căci toate ce au fost au tot un astfel de sfîrșit. În locul librăriei Fane Constantinescu avem iarăși un Jidan. — I. T.

* Din darea de seamă a școlii evreiești de fete «Lumina», Calea Griviței, București:

«Dacă am resistat atîtor veacuri care gem de cruzimile și de vandalisme

făptuite asupra noastră de ignoranța cea plină de întunec, o datorim luminii celei mari, pe care școala evreiască a răspîndit-o în toate timpurile în corturile lui Israel; și, dacă după atitea veacuri de o eroică rezistență voim cu toții — și o voim — să continuăm mai departe să trăim o viață de popor, sîntem datorii să pregătăm pe acest popor pentru speranțele pe care le legăm de zilele sale viitoare, și *nimic nu poate pregăti mai bine pe un popor decît școala, mai cu seamă pe un popor fără de țară, ale cărui speranțe se leagă totuși de o țară fără popor.*

«Și de această școală, care e pentru noi o chestie de viață, și nu înțelegem aci viața în sensul economico-material, noi ne desinteresăm cu desăvîrșire, și ni trebuie o serie întregă de șamusăm, ca să cerșească pentru noi obolul pentru școala evreiască.

«Neamul nostru trece acum prin momente istorice, și nu putem ști dacă ziua de mine nu va fi aceea a mîntuirii. Pentru această fericită eventualitate sîntem datorii să pregătăm generațiile care se ridică după noi.

«Aceasta e datoria Evreilor de azi pentru viitorul nostru ca popor.

«*Pregătirea Evreilor de mine, iată marea problemă pentru noi, și această problemă de sigur nu-și poate găsi dezlegarea decît în școala evreiască.*»

* Gutmann, hrănitorul țeranilor cu alimente stricate, și-a adus marturi cari să spuie că la dînsul se mîncă mai bine decît la un banchet oferit de Mochi Fișer lui domnu' Bădărău.

* «Adivor» face istoria literaturii romine.

Și uite-l că descopere pe cronicarii... Ion Catana și Ghenadie Kogălniceanu.

* În urma vizitei făcută de rabinul Schor I. P. S. S. Mitropolitulul Primat al României, cu care ocazie Mitropolitul a donat 300 de lei pentru săracii Evrei, cei din cercul «Noua îndrumare», format în cea mai mare parte din studenți evrei, au adresat I. P. S. Sale următoarea telegramă:

«I. P. S. S. Atanasie, Mitropolit Primat al României:

Cercul evreiesc «Noua îndrumare» luînd cunoștință de actul filantropic făptuit de I. P. S. V. față de *desmoșteniții* nașunii evree, vă mulțamește din suflet pentru acest act, care îl consideră ca reamintirea creștineștii învățături care propovăduiește pace și iubirea aproapelui.

Să trăiți I. P. S. V. pentru binele Bisericii și fericirea patriei, pentru liniștea și înfrățirea locuitorilor acestei țeri.

Cercul «Noua îndrumare.»

Iată cu ce act filantropic își începe cariera I. P. S. S. Mitropolitul. Oare nu se găsiu alți nenorociți cari să aibă drept la mila I. P. S. S. ?! Și iată în ce mod necuviincios mulțamește cercul «Noua îndrumare». Mă abțin de la orice comentarii. — V. M. S.

Partidele noastre.

La Cameră, d. Al. Marghiloman a dat o lovitură grea Ministrului de Război, dovedindu-i că la Ministeriul său se tripoatează cu samsarii evrei de ultima speță, escrocii internaționali patentați.

Generalul Averescu a putut îngăima abia un răspuns.

Primul-ministru a făgăduit cercetări și pedepse.

* «Viitorul» declară solemn că la Ministeriul de Război d. general Averescu este și va rămînea, de oare ce nici colegii săi din Ministeriū n'au gînd rău asupra-l, nici majoritatea n'a aplaudat pe d. Marghiloman, cu atît mai puțin, să voiască a da un vot de blam generalului.

Așa se scrie istoria în «Viitorul».

* Se zice că tinerii de la «Viața Românească» a d-lui Stere au fluierat pe d. Bădărău, un Român plin de viață și, după d. Stere, călduros naționalist. Ar fi fost curios, dar nu e adevărat!

* «Evenimentul» a luat inițiativa unei subscripții pentru victimele inundațiilor din Iași.

* Emoționat, «Doljul» din Craiova anunță că d. Tache Ionescu a subscris... 20 de lei pentru monumentul lui Cuza, ce e să se ridice la Craiova.

* De la cea d'întăiu ochire, un gazetar liberal din Iași a recunoscut în părintele Pimen un nou Veniamin.

Un nou Veniamin de la început? După ce se vor adăugi anii de muncă al lui Veniamin, părintele Pimen va fi trecut între sfinți...

Moravuri.

Primarul din Țințești (Argeș) a împușcat pe o circummăreașă pentru că nu voia să-l caute o cutie de sardele în mijlocul nopții.

* Magistratul aŭ voie să-și cerce și mai departe norocul la Colosul lui Schröder.

Ministrul de Justiție a fost oprit de a-l opri.

* Pe supt ochii celor ce aŭ putere, apare la Craiova un nou roman, la care se fac alonații: poartă titlul cel mai scandalos: *Cum iubesc elevii de liceu*. Și ce este mai trist e că se cetește cu toată patîma de școlărițe și școlari încă necopti. — I. T.

Felurite.

O conferință îndrăzneată și sinceră a d-lui Ionescu Quintus ni dă 500 de lei pentru fondul Cuza-Vodă.

* La șezătorile «Ligei» d. I. Scurtu a vorbit despre starea Romînilor din Ardeal.

* Șezătoare la Tirgoviște.

A vorbit d. director Chr. Georgescu și a cetit d. Brătescu-Voinesti.

* D. Gh. Cucu, din Dorohoiu, a dăruit 16.000 de lei, pentru a se face acolo un asil de bătrîni.

* Într'o conferință a d-lui Ghițeanu, de la societatea «Miron Costin», s'a arătat cum față de strălucita păpușă de Paris, care e femeia romînă din cele mai de sus clase, e nesfirșit superioară femeia la popoarele balcanice, la care o bună gospodină se poate preface într'o eroină a nației.

* Un foileton al «Gazetei Transilvaniei» amintește că din Ardeal, de la această foaie, i-a venit lui Cuza-Vodă îndemnul de a întemeia Universitatea românească.

II. DE LA ROMÎNII DE PESTE HOTARE.

Ardeal. La Bistrița, conferință a secției «Asociației». Conferințele urmează.

Bucovina. Foiașă jidovească a jupinului Mentschel, «Czernowitzer Allgemeine Zeitung», publică în n-1 din 24 Februar a. c., sub titlul «Din România», următoarea știre senzațională:

«Ieri s'a împlinit anul de cind a fost creat partidul conservator-democrat. Această zi solemnă a fost comemorată de toți aderenții partidului cu mare însuflețire. În Capitală și-a dat întâlnire cei mai de frunte politicieni și bărbați de Stat pentru a-i aduce omagiile lor șefului acestui partid, d. Tache Ionescu. În toată țara domniă cel mai «curat» (?) entuziasm pentru părintele ideii conservator-democratice, a cărui misiune este de a «reformă» Statul din temelie și de a «moderniza» administrația».

Cît de caracteristică și înșoșitoare e această laudă pentru d. Tache Ionescu. Ah Mesia, care ai venit să mințuiești popoarele, luă-te vinde pentru a doua oară! — M.

* *S'a încheiat cu revista pentru popor a Bucoveninilor, „Deșteptarea”.* *N'am primit pe cea nouă, „Țeranul”.*

* Coco Wassilko a crezut că se spală făcînd să fie proclamat «cetățean de onoare» al Cernăuțului.

* *D. N. Balmoș rămîne ajutor de primar cernăuțean.*

* *Pentru „Adivor”. Din «Patria» de la Cernăuți:*

«În contrast cu alte zăre din Regat, care nu altă de bine a-și procura informațiuni exacte din Bucovina, revista profesorului de universitate N. Iorga «Neamul Românesc», din Vălenii-de-Munte, documentează că are știrile cele mai exacte. Ca dovadă, lăsăm să urmeze o corespondență «Din Bucovina» și o apreciere a situației politice de la noi, făcută de însuși d. N. Iorga, într'un răspuns dat ziarului bucureștean «Adevărul», care a îndrăznit să-l inculpe pe numitul profesor că d-sa ar fi cauzat goana pornită de autoritățile bucovinene contra tinerimii noastre universitare și contra ziarului nostru.»

III. ȚERI STRĂINE.

Franța. Visită la Paris a regelui Angliei.

Grecia. La Atena s'a ud spart fereștile Camerei și s'a ud tras rachete de pe cooperișul ei.

Pentru Fondul Cuza-Vodă.

Vălenii-de-Munte, lucrătorii tipografi: P. Minculescu 1 leu, N. Stroilă 1 leu, P. Tomescu 1 leu, Dim. Tănăsescu 1 leu, I. G. Muscanu 1 leu, Gh. Bizinicchi 1 leu, C. Dimitrescu 1 leu. Traian Constantinescu 1 leu.

10 lei de la societatea «Petre Ispirescu» a elevilor clasei a IV-a a liceului din Ploiești.

St. Cernătescu, Gura-Sărătii, (Buzău), 1 leu.

Profesorii Hogăș Giurea, Stupcanu din Bacău, cite 1 leu, cotisația lunară.

Lucrătorii podului de peste Doftana în comuna Teșila: Max M. Schinkel 3 lei, Vasile Tracău 1 leu, Niță Cursaru 50 b., Const. Prădulescu 50 b., Ghiță Bulei 50 b., Ion Dursină 50 b., Ghiță Răsnoveanu 50 b., Ion Costea 50 b., Sterie Gligore 50 b., Ion Gligore 50 b., Neculai Gligore 50 b., Ion Bejan 50 b., Mihai Diaconu 50 b., Costică Buzescu 50 b., Ghiță Bărligă 50 b., Bueur Șincaru 50 b. (Urmează).

Total: 3.168,95.